

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíaca, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bármint küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Együtt a postahí-
vatalok útján.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petítorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, aiku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beíratásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Négy- vagy bérmentetlennel beíratott
késiratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyazintán késiratok nem adataak
vissza.

eladásra

értékpapírok, részvények,

váltó-kiirtás külföldi piacokra.

en húzáshoz.

stii és bécsi tőzsdéken.

ja az alóliit váltó-üzlet

kereskedelmi bank leveleit,

lett azon előnyt is nyújták,
ki is huzatnak, vesztéséget
on adatnak el.

kereskedelmi bank váltó üzlete
Dorottyo-utca 1 sz. (saját ház.)

ásra ajánlunk:

kölcsön-sorsjegy igérvényt 3

Maria-celi gyomor-cseppek;

es hatásu gyógyszer a gyomor min-
den bántalmait ellen.

és felülmulthatatlan az
étvágy-hiány, gyomor-
gyengeség, rossz szaga
lehellet, szelek, savanyu
felbűrés, kólika, gyom-
orhurut, gyomorégés,
hugykőképződés, tulsi-
gos nyálkaképződés, sár-
gaság, undor és hányás,
főfájás (ha az a gyomor-
ból ered), gyomorgöres,
székzsorulat, a gyomor-
nak túlterheltsége étel
és ital által, gilisza,
lép- és májbetegség,
aranyeres bántalmak el-
len.

üvegcsé ára használati utasítá-
sal együtt 35 kr.

ható: Debreczenben Dr. Rothschnek V.
Gótti Nándor gyógyszerész uraknál, va-
lat az osztr-magyar birodalom minden na-
gy gyógyszerárában és kereskedésében.
onti szétküldési raktár nagyban és ki-
csinyben.

Brady Károly,
Brangyalhoz* czimzett gyógyszerárában
Kremsierben, Morvaországban.

Arverési hirdetmény.

Alólirottak által ezennel közhíré
k, hogy a néhai Kálmán Benő ba-
ka és Lévy Jozefa csödtömögéhez
ó házi butorok, háztartási csikkei,
szüretelő eszközök s egyéb in-
ek; továbbá a Kálmán Benő csödtö-
mögéhez tartozó az árverésig még be-
folyt üzleti activ követelések a csödtö-
mögének 48 és 51 számú árverést
ó határozatai folytán, — és pedig
óságok czegléd-utczai 30 számú há-
f. 1882 évi május 24. napján d. e.
kor kezdendő, s esetleg 25-dikén
tatandó, — a követelések pedig a
2. május 26 ik napján d. e. 9 óra-
kor törvényszék árverési termében
rtandó nyilvános árverésen — a leg-
igérvőnek azonnali készpénz fizetés
t elfognak adatni.

Miről a venni szándékozók értesít-
azzal, hogy a követelésekről szóló
kivonat alóliit tömeggondnoknál
kor megtekinthető.
Kelt Debreczenben 1882. május 4.
ó György Szilágyi Imre
ztmányf tag ügyvéd csödtömögondnok.

Az első kerület választóihoz!

Az első választókerület függet-
lenségi párti választói tisztelettel fel-
kértemek, hogy a péterfiak részről
Kertész István elnök házánál,
a csapó-utca részről Bihari
István utczai elnök házánál e hó
10-en, a képviselőválasztás napján,
szerdán reggel 7 órakor megjelenni
sziveskedjenek. E helyekről lesz az
indulás a czegléd-utczai Király-ven-
deglőbe.

Holnap már késő lesz...

Debreczen, máj. 9.

* * Kibontvák a zászlók, raj-
tok nagy jelszavakkal. Mindeniken
ott áll: éljen a haza! De míg az
egyiken sarga-feketébe buvik a nem-
zeti szín, és a magyar előtt „közös
haza” hangzik, addig a miénk tisz-
tán minden idegentől, csak a há-
rom színt, csak a magyar haza bus
képét viseli.

Debreczen lakói, polgárok!
magyarok!! Tegyétek kezetek szí-
vetekre, gondolkozatok és tekint-
setek szét s hogyha mindent össze-
vetve, a hazát a „közös hazánál”
előbbre tettétek: úgy szavazzatok.
Gondolkozni holnap már késő lesz.

Im a haza sorsa, s ami a ha-
zác, az Debreczené is. Idegen ál-
lamnak vagyunk zsákmánya. Sem
pénzünk, sem katonánk, sem hatá-
runk nincs, s ami jövedelmünk,
munkánk után megvan, adóvégre-
hajtó idegen állam javára szedi el,
s rongyosodik a magyar ruhája,
birtoka, s maholnap a koldus tarisz-
nya lesz a kenyere.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A ki petrezselymet árul.

— Karcolat. —

A bál- és majális tudósító. Ki ne is-
mernő őt, a ki egyáltalán bálba és ma-
jálisra szokott menni? Ő a központja, a
legtöbb figyelemre méltatott egyéne a vi-
galomnak, valóságos pendent-ja a lady pat-
ronesse-nek. Mindenki keresi. A tánczosnő,
hogy valamikép ki ne feledje a névsorból,
a garde des dames, hogy a védenéze to-
illettejt — ha másképp nem legalább zárjel
köz megomlitsa s a férfiak — ugyan van-e
férfi, kinek egy-egy bálon ne lenne va-
lami rokona, ismerőse, vagy imádottja, a
kinek érdekében egy jó szót szól a tudó-
sítóhoz? Mert mai nap a szépségnek is
árfolyama van s a ki kimarad a jegyzék-
ből, annak ágiója menten alászáll. Így vé-
lekedik legalább a világ.

Az egyiptomi hét csapás nagyjában
teljes sorozatát mutatja fel annak, a mi
szerencsétlenség egyáltalában meglátogat-
haja az emberiséget. Ma azonban csak
mosolygunk az ókor bütye képzelőteheté-
gén. Mi az a hét csapás a mai modern
malheur-ökhöz képest! Nos ilyen nagy sze-
renesétlenségnek tekintni a bódításra vagyó
tánczosnő, ha petrezselymet árul és ha ki-
marad a divat- vagy (a mi már mindegy)
a politikai lapból. A hét csapás pedig en-
nál súlyosabb mert egyszerre jelen meg.
A tudósító csak azokat említi, a kik tán-
czolnak, gyakran csak a főzérténcz szépeit
veszi figyelembe. Oh, mily kegyetlen az a

A magyar fiuk vére Bosznia-
ban német komandóra patakmódra
omlik.

S hogy még jobban fájjon mind
ez a sérelem, magyar (félelős?)
kormány az és az országgyűlés,
mely ily mostohául bánik a ma-
gyarral. Im, aki hibásnak született
testére, véradót vetettek gyar-
lóságaira s kimondatta Tisza, hogy
azért fizessen. S hogy a gyatra né-
met hitványsága miatt valahogy a
katonaság kevesebb ne legyen, há-
rom esztendő helyett 4-szer kell be-
menni sorozásra a magyar legény-
nek.

Polgártársak, választók, ma
gondoljátok ezt meg, holnap már
késő lesz!!

Eddig Tisza Kálmán fennen
azt hirdette, hogy azért komázik
Bécsben a némettel, mert ráakarja
szedni, görbe uton elibé kerülni.
Elveit, a híres bihari pontokat csak
fogásra tette, majd előkeríti! Ma?
tagadja azt is, hogy valaha mondta,
s minden erőszakot, mindent arra
használ, hogy azt a helyzetet a ma-
gyar államnak lassu gyilkolóját
örökre fentartsa, nagy Magyaror-
szágot örökös gyámságnak szíjjára
akaszsa. . . .

Ez van írva arra a zászlóra, a
melynek síkján Simonffy Sámuel-
nek neve áll.

Választó-polgárok! Az urban
atyafiak! ezt gondoljátok meg, ezt
vessétek fontolóra. . . . Holnap már
késő lesz! . . .

Hát a másik zászló, amely mel-

bál- és majális tudósító; mily könnyelmű
és lelkiismeretlen!

De a sok vád nem mind alapos.
Szegény ifju, ő inkább sajnálatra méltó.
A világon nincs unalmasabb, mint egy jó
ebéd után elmondani: mit ettünk, egy
hangverseny után számot adni az élvezet-
ről s egy bál alkalmával: azzal vesződni,
hogy följegyezze az ember kik vannak
jelen. Mas ide-oda csapong, mint a lepke,
mivel sem törődve, s csak arra van gondolja,
hogy élvezete perczenként változzék. A
báltudósítónak egy pillanatig sem szabad
elfelednie hivatását s azt, hogy kötelessé-
ből van jelen. Aasztala: a bálkez tenyere;
papírja: a táncrend tisztán maradt lapja;
írása néhány betű és jel, mely gyakran
egy nevet, a név birtokosának szépségét
és bübáját jelzi, ruhájának minden ékes-
ségét, toillettejének minden titkát óvja a
foledékenységtől.

A mit egy ilyen igénytelenek kis
lapocskára följegyzett: az másnap egész
tisztán, szép betűkkel nyomtatva találja
az olvasó. És olvashatja azokat már csak
azért is, mert ezt sokkal kényelmesebben
teheti, mint a hogyan a bál tudósító leirta.
Egy sarokba vonulva, a zene bódító hang-
jai mellett az illat és ruhasuhogás va-
rázsa folyton zavartatva: — oh higyjék
el, nehéz sorsa van a bálhősnek, ha egyut-
tal báltudósító!

És én mégis teljes világi életemben
haragudni fogok, a mint eddigelé is hara-
gudtam az imént pártfogás alá vett modern
kanibálokra. Igen kanibál, ez a legjobb,
legjellemzőbb név, a melylyel illetni le-
het az ilyen tudósítót s a kifejezés —
akkor sem tulajgos erős, ha hejyben hagy-

lett mi állunk, a mint a rud mellől
kivágja a szelész: mi van arra írva?!

Régi letűnt idők büszke hagyó-
mánya és annak alapján nagy, lel-
kes törekvés. Szabad volt a ma-
gyar! Miért legyen ma árva?!
Szent László, Nagy Lajos, Rákóczy
lelke, Kossuth szózata mind hiába
lenne?! Az van arra írva: hogy
a szép hazának szolgátságban sin-
lődni csufság! . . . Az van arra írva,
hogy a magyar ismét legyen sza-
bad, hogy önszakállunkra vigyük
dolgunkat, hogy az osztrák legyen
ur a hazájában, a magyar majd
megél saját gazdaságán, ha tán sze-
gényen is, de legyen a maga ura,
s ne avatkozzék más nemzet a dol-
gába. Ez van arra írva!

Polgárok, hazafiak, ezt gondol-
játok meg aggódo lelkekkel.

Debreczeni hölgyek szép ma-
gyar asszonyok! Ne vegyen erőt
rajtatok a közöny. Kövessétek ti is
szívetek szavát. Hiszen férjeitek, ked-
ves szülőiteitek jövője a mosttól nem
kis mértékben függ. A ki ma nem
szántott, hogy arasson holnap? Kon-
kolyból, fű magból hogy nőhessen
buzza? . . .

Ezt gondoljátok meg. Holnap
már késő lesz! . . .

Zászlónk vigan lobog. Alá a ki
magyar, sorakozzon hozzánk, aki
azt akarja, hogy ne idegen mankón
sántikáljunk továbbra is, hanem sza-
bad legyen ismét, mint volt hajdan
a nép s dicsősége fénye újra felra-
gyogjon!

Éljen Thali Kálmán!!!

juk egy vidéki garde des dames ama for-
ditását, ki a kanibált — a tudósítóra
érte — bál kutyának fordította. Hiszen
a kis bugát, kire annyit költöttek, s kit
otthon Szent-Ivány-Haraszton kézzel kézre
adnak a tánczosok: meg sem említette a
diszes hölgykorszoruban!

Most részrehajló minden báltudósító,
a mi pedig a humanitást illeti: abból egy
csepp sem jutott a szemébe. És legyenek
bármennyien kifáradhatlan referensek, ab-
ban az egyben egyetértének, hogy az iránt
a legigaztalanabbak, a ki iránt a legtöbb
elismeréssel tartoznak. Ime, ők nem is
tudják, hogy a petrezselymet áruló idős
kisasszony, valóságos tisztelőjük, a kik
egyéb dolgaikat is elolvassák nemcsak a
bál tudósítást. Igen ők nem is tudják,
hogy azok a czifra és boldog hölgyoc-
kék számára kiket most kintűtetnek, a
hamvazó szerda beálltával, vége az olva-
sasi sasionnak, mert sokan közülök csak
akkor vesznek kezükbe hirlapot, a mikor
gondolják, hogy a nevüket találják benne.
Valaki ebből azt következtette, hogy ezek
az irodalom pártoló hölgyek azért nem is
olvassák a klaszikusokat.

A szegény petrezselymet áruló vén
szűzek, ők egész éven át olvasnak és nem
keresik a nevüket. Rájuk nézve akár el
is maradhat a carneval és a hymen ro-
vata, mely sok hirlapnál a legfontosabb.
Hamvazó szerdaig sok ifju lány vágyai
teljesedtek, ők azonban csöndes tudomá-
sul veszik, hogy ez a farsang is csak má-
soknak bozott virágot. Pedig soknak ez
utolsó kísérlete, sokan azt hiszik azalatt
a néhány hét alatt, a mikor minden szív
nyug látszik önféledtetben dobog, a mikor

— Az országgyűlési független-
ségi párt tegnap d. e. 11 órakor tartott
értekezletén az általános vámtarifa revizi-
ójáról szóló jörvényjavaslat általánosság-
ban tárgyalván, elhatározottat, hogy
határozati javaslat nyújtatik be, mely sze-
rint utasítassék a kormány, hogy ő Fel-
sége birodalmi gyűlésében képviselt orszá-
gok kormányával a közös vámterület meg-
szüntetése s az önálló vámterület felállítása
végett konferáljon.

— Készül valami. Nagy minisz-
tertanács tartott tegnap este az udvari
ebéd után a miniszterelnöki palotában. A
minisztertanács, mely esti 7 órakor kez-
dődött, csaknem éjjel után 2 óráig tartott.
Jelen voltak az összes miniszterek, a kik
11 óra után vacsorához ültek, mely egy
óra hosszat tartott s aztán újra kezdtek
a konferenciát. Tisza miniszterelnököt a
király ma délelőtt magához rendelte s
hosszabb kihallgatáson fogadta.

Politikai szemle.

A politikai gyilkosság, melynek szom-
bat este Dublinban a Phoenix park véres
színhelye volt, nem fog messzeható követ-
kezmények nélkül maradni.

Jelentik, hogy Gladstone beadja le-
mondását. A helyzet valóban olyanná ala-
kult, hogy nem csak a britt félszigetet,
hanem egész világrésztn ket felette érdekli
a kérdés, mikép fog most ez ügyben el-
járni az angol nemzet.

A dublini gyilkosság. A liga egy
Parnell, Dillon és Davitt által aláirt
manifestumot intézett az ir nemzethez, mely-
ben őszinte rokonszenvét fejezi az ir nem-
zet és mindazok iránt, a kik a legutóbbi
időben a kibékülési politika követését han-
goztatták. A felhívás reméli, hogy az ir
nemzet tetteikkel fogja bebizonyítani a
gyilkosság feletti utálatát. Irország neve
be van szennyezve amíg a gyilkosokat ki
nem szolgáltatják az igazságot oztó ha-
talomnak.

a zene bódító hangjainál, a csillárok va-
kító fényénél s az illat mámorító hatása
alatt az élet mégis vonzóbb, semhogy gon-
dokat ne lehetne elvállalni: talán mégis
csak akad, aki nem osztja ama kétség-
beejtő világnézetet, hogy: „ha életünk
küzdes a létért s e küzdes legközelebbi
társunk rovására is történik: ugy ne lép-
jünk frigyre senkivel.”

De mintha már el se mult volna a
bójt: majdnem morális beszéde kezdtem.
Pedig mai napság a bójt is csak oly de-
rült, mint a farsang. Idő folytán új példa
beszédek keletkeznek a régiék foszlánya-
ival: Le carneval est mort, vive le car-
neval! Mikor az utolsó farsangi éjt is át-
virrasztottuk: ismét tovább foly a viga-
lom, más czim alatt és még sokkal vidá-
mabban. Mert a farsangi nagy bálók csak
azért nem sikerülnek jól, hogy annál job-
ban sikerüljenek a bójt apró házi mulat-
ságok, azok a fölséges kis batybálók,
aztán a szerény majálisok és estélyecskék
melyeken hosszú ruha, rövid ruha egyaránt
szerepel, a kis apró-cseprő lány gyermek
csak annyit tánczol, mint az idős szűz, s a
ki ez uttal nem árul petrezselymet s a
hol a házigazda s a háziasszony is fordul
egyét-kettőt általános taps mellett.

És az ilyen mulatságon teljes jövedve
lehet egy papának, a kinek az erszé-
nye nem sir a drága ruha miatt, valamint
a mamának is, ki szivesebben adja a há-
ziasszonyt, mint a garde des dames-t. Itt
valóban nem ismerik a petrezselymet árú-
lást. Oh szépek ér emlékeztetek azok a
házi bálók! A kegyelet nélküli báltudós
is oda megy vezekelni és ott bánja meg
bűneit. Leveti a donjuani frakkot, a ka-

London, május 8. A tegnapi minisztertanács két óra hosszat tartott. A legtöbb tory-kabinet tagjai elhatározták, hogy a kormány biztosítani fogják rokonszenvekről és az irországi gyilkossági rendszer elnyomtatása iránti törekvésében erősen fogják támogatni, ha a kormány elfogadja a czélszerűnek elismert politikát. Előbb Northcote értekezett Gladstoneal.

Hir szerint, a kabinet a parlament konzervatív tagjai közreműködésével javaslatot fog kidolgozni, mely a rend helyreállítását Irországnak célozza. — Azt a hírt, hogy Irorszag alkirálya le akar köszönni, megczáfolják. — Az irországiak nagy meglepetést szándékoznak rendezni a Hyde-Parkban, a melyen utalutakat fogják kifejezni a merénylet felett. — Hírlik, hogy több gyanus egyént elfogtak.

Nemtelen fegyver.

Debreczen, május 9.

Egy távol ország leánya a sors által városunkba telepítve 1875-ben az általános választásokat szemlélve, csodálattal szólt: mily aluszékony, mily közönyös e nép a politikai iránt. Nálunk Angliában ily körülmények közt legalább néhány embert már lelközött volna a lelkesedés, hiszen ezek nem ellen pártiak, de mind egy párton levők, „bja! csak az angol a dicső nemzet“

Tiszteljük a szabadságot, élvezzük is de mi büszkeségünket arra helyezzük, hogy józanészű népünk meg tudja különböztetni az elvet a személytől, s nem gyűlöli azt, aki más szempontból indulva ki, másként igyekszik a haza sorsán javítani.

Hanem hát ez 1875-ben volt akkor, midőn még nem fajultak el annyira az erkölcsök, nem hatott vissza a főnek erkölcsi telessége a tagokra és akkor, midőn még nem volt a halfeje bűdös. Azóta nagyot változott a világ! És a tiszta erkölcsök városába is befészkelte magát sok olyan gyom, melynek kiirtása szükségesebb volna, mint a szerb tövisé. Fajdalom, irás helyett apoltatik.

Nem mutatunk másra, mint e sokszor közvetlen, sokszor közvetve gyakorolt, hivatalos korteskedésre, mely Tisza Kálmán uralkodása óta vert gyökeret Debreczenben és burjánzott fel veszedelmes módon.

Napról napra közszájon forog a furcsa plántának működése, mely legfeljebb a legalsó fokig egyforma erélyvel dolgozik, de most már türethetetlen alakot ölt egy ember személyében, aki tulajdonképpen csak kérédek a hivatali ezimmet, kit

landok e néma tanuját s a szolidabb szalon kabátot ölti fel...

A szalon kabát — mennyire komolyabb jellegűt kölcsönöz a baltudósítónak is. A hosszu tekintélyes kabátban neve szinte megrövidül és tudósának nezik. S most higgadtabb is. Ha aig egy-két nap előtt hivatalos teljesítése közben is virágtól virághoz csapongott volna, s közbe-közbe a blazirtság csatlakozott hozzá társul; most óráhosszakig udvarolhat egy pamlag szögletébe mélyedt, partában maradt hölgynek s eszébe se jut érdekesnek tartani azt, mily sajátos komikum van abban ha folytonos kerelmére a nő szabadkozón válaszol s szinte vértanu eiszantsággal megmarad elhatározása mellett, hogy azért is petrezseimet áruljon ott, a hol még az öregek is megpróbálják, meggye e valahogyan az a régi csárdás, vagy poika, melyet ezek az újdonsült muzikusok olyan taktus nélkül és olyan nyakra főre huznak.

Mert van idős kisasszony, a ki erőnek erejével petrezselmet arul és élvezetet talál abban, hogy győltörte magát; mintha egykori büszkeségét, ridegségét akarva büntetni, mely miatt most magára maradt. —

De mikor hazaszéled a vendégség, az erős lelkű és szilárd akaratu vén leány szive mintha összeomlana s mintha a csipős, éles éjjeli levegő egy könnyet csikarna ki szeméből.

Az ex-baltudósító tapasztal és átható tekintete azt észreveszi.

(Szabadság.) Prém József.

az ördög sem tud, hogy tulajdonképpen miféle, de a ki mégis használván a sajátos körülmények közt kezébe csikart jogtalan hatalmat, oly tényeket visz véghez, melyek mig lealacsonyítják a pártot, melyhez tartozik, gyászos színben tüntetik el városunk erkölcsi süllyedését.

Olyan ész nélkül és vakmerőséggel garázdálkodik, hogy mi, mert itt lakunk, kénytelenek vagyunk pirulni az ellen pártért, az idegenek előtt.

Nem szeretjük hinni, hogy e város polgármesterének, a királytanácsosának — vagy csak a párt intéző bizottságának megbízásából sőt csak tudomásával is cselekedne ez ember azon hallatlan dolgokat melyek város szerte köz szájon forognak és melyek gyilkos méregként hatnak a nép erkölcsire, mert meg ingatják az igazságba és az előjárók becsületességébe vetett hitet.

Lapunk méltósága nem türi meg a gyalázkodás, — a személyek magán ügyeinek világ elé hurcolását, de ott, hol a közérköcsök rovására, ily nemtelen fegyvereket vitnek a politikai harcra, kötelességünknek tartjuk tiltakozó szavunkat a legerélyesebben hangoztatni.

Azért felhívjuk a szabadelvű párt tisztelt intéző bizottságának, nem különben e város polgármesterének figyelmét bizonyos Pap László nevű emberre, ki magát a bortmérő társulat örökös igazgatójának vallja.

Ezen ember a szabadelvű párt és a városi előjáróság nevében költött iratok felmutatásával oly minden tisztességet levetkőző modorban dolgozik a szabadelvű párt rovására, hogy szinte lehetetlenségnek és képtelenségnek tartjuk, miszerint létezhet-e párt hazánkban annyival inkább városunkban, mely megtűrhetette tudva e szemérmellen szédelgést.

Hazudás, ámtás, fenyegetés, sőt erőszak, naponta, óránként használt fegyvere a bort mérő korcsma bezárással fenyegeti ha netalán más pártra merne szavazni mint meiyen ő van, büntetéssel fenyegeti ki ellenkezik stb. stb. Miért sorolnánk fel városunk szégyenét? . . . Ahelyett bátrak vagyunk remélni, hogy a város polgármestere talál módot az ilyen ember — rendreutasítására s a szabadelvű párt intéző bizottsága a saját tisztessége megóvása végett s nem esinosítja magát ilyen emberrel.

Azokat pedig, kik e szédelgővel kénytelenek érintkezni, ezennel felszólítjuk, hogy beszédet vegyék annak, a mi huzugságnak, ámtásnak, meri azt tudnia kell minden debreczeni polgárnak, hogy bormeresi joga sem nem Papp Lászlótól, sem más egyes emberektől nem függ.

Az elévülhetlen jog, melyet bejelentés után minden polgári oklevéllel ellátott debreczeni lakosnak gyakorolnia joga van, tehát csak a gyavak és tudatlanok félhetnek Papp Lászlótól vagy akárkitől és felelősségükben csak is az olyanok tagadják meg lelkiismeretes meggyőződésüket, kiknek bün elől félni okuk van, s büntetés-től féltelmükben vonulnak vissza meggyőződésük nyilvánításától, s rettegnek megjelenni a szavazási urnánál.

A választási jog legszentebb joga a honpolgárnak, annak befolyásolását ily nyomorult fegyverrel túrni nem szabad sem a hatóságnak, sem a pártoknak.

**

A Petőfi-társaság tagjai főiskolánkban.

Tegnapi napon a társaság látogatást tett Jókai vezetése alatt a főiskolában, mely alkalommal Tóth Ferenc főiskolai akadémiai igazgató tanár következő beszédet intézte hozzájuk.

Mélyen tisztelt uraim!

Üdvözlöm önöket, mint a Petőfi-társaság tisztelt tagjait, — azon társaságot, mely irodalmi munkásságban a lánglelkű népköltő nagy nevért írta fennen lobogó zászlójára, üdvözölöm önöket, mint a főiskola ez idő szerinti akad. igazgatója, tanár társaim és a tanuló ifjúság nevében.

Önök a nagy költőnek, halhatlan műveiken örökké élő szellemét társaságunkban mintegy megtestesítvén, annak külföld látható létezési alakot kölcsönözvén, ezáltal nemcsak emlékéket tisztelték meg, hanem nagy szelleme hatását a nemzetre — melyet ő annyira szeretett, melyért élt, küzdött, szenvedett és meghalt — közvetlenül tették, s folytonos elevevességben tartják.

Önök, tisztelt uraim! maguk is hírneves költők, örökösök és részesei az általunk megtisztelt nagy költő isteni szellemének, sőt köztük, diszes koszorujokban, annak élén van szerencsénk tisztelni, hazánk nagy fiát, nemzetünk lángelbetségű költőjét, ünnepelet Petőfiunk ifjúkori kebelbarátját, azon férfit, kinek óriás szelleme hazánk szük határait diadalmasan áttörvén, s a művelt világ népei szívére, lelkéire költészeté varázserejével meghódítván, kiváló becsületet, tisztelést és dicsőséget vivott ki külföldön a magyar névnek.

Valamint általában a költők és egykor Petőfiunk, úgy önök is, mint olyanok, korunknak prófétái, a népek lelkesítői, nemzetünknek és századunknak tanítóit, műveltség-hordozói, és mint a szent haldankor lelkesedése kifejezte; a költők isteneknek és embereknek barátjai. Ezért a költők oly kedves emberek mindennél. A hős kedvteléssel hallgatja, figyel a költő dalát; a világhódító önkénytelen meghódol a költészet hatalmának. Becsületére legyen mondva, minden vastag realizmusa mellett is, van az emberben egy jó darab idealizmus. — Sőt örök becsü alkotásaikkal hivatva vannak a költők, hogy nemcsak jelen, hanem jövőben is, a késő nemzedéknek példányai, tükörképe, tisztelet, kegyelet és áhítat tárgyai legyenek.

Köszönet és hála! Önöknek, tisztelt uraim! hogy nem elégedve meg azzal, hogy csak onnan felülről hirdetik a sajtó utján az ígét, csak a központból lövellik szét lángszellemük fényáugarait, gyújtószikráit — közvetlenül saját tüzhelyenél keresik fel a nevet, hogy annak a szépség örök törvényeit magyarázzák, érzékét a nemes, nagy és dicső ideáljai iránti fogékonyságra kepezék.

Különösen ezer köszönet és hála! Önöknek, hogy midőn városunkat a mi Csokonaijairól, Petőfiunktól s általában a költőktől oly rajongó tisztelettel és kegyelettel lelkeshű Debreczenünket ama kiváló szerencsében részesítették, hogy magasztos hivatásuk betöltésében, az alföld e legmagyarabb nagyvárosát tüzték ki elsőnek, nemes működésük színhelyét: ugyanaz alkalommal e mi tudományos intézetünket is és ennek ifjúságát nagybecsű látogatásukkal megosztani szivesek valának.

Ez általunk mélyen érzett és nagyra-becsült kitüntetés mi egyszerűen csak annak szívből fakadt kifejezésével viszonzozzuk: Isten hozta önöket, uraim! Kö r ü n k b e; — tárt karokkal, — igazi magyar sziveséggel fogadja önöket főiskolánk, fogadjuk mi, ennek tanárai és tanuló ifjúsága. Viszont kérjük önöket, fogadják szivesen, midőn mi egész lelkességgel, egy szívvel, szájjal és lélekkel fennen hangoztatjuk:

Éljen hazánk nagy költője és büszkesége, Jókai Mór!

Éljen a Petőfi-társaság, éljenek ennek munkás tagjai!!

Éljen hazánk és nemzetünk minden költője!!!

UJDONSÁGOK.

* 15 tagu küldöttség érkezett ma délután Budapestről Debreczenbe, a Ferencvárosi függetlenségi párt részéről. A lelkes polgárok, kiknek Thaly Kálmán feledhetlen képviselőjük volt, tanui akarnak lenni a választás lefolyásának. A debreczeni függetlenségi párt szives örömmel üdvözlöi körében a derék budapestieket, kik a ragaszkodás és hála oly sok szép jelét mutatják ki jelöltünk, Thaly Kálmán mellett.

* Pártunk tagjait az első választókerületben figyelmeztetjük, hogy holnap egész nap itthon tartózkodniok és szavazniok honfui kötelesség. Járuljanak az urnához egytől-egyig, hogy a győzelmet elérvén, együtt kiálthassuk: éljen Thaly Kálmán képviselőnk!!!

* A „Petőfi-társaság“ tagjai tegnap délután 4 órakor a kúrsó gazdasági intézet megemlékezésére rándultak kocsi-kon, kísérve a helybeli közbizség közül is

számosak által. Kint a vendégek az intézet vezetője Rottler József által szívélyesen fogadtattak, s a többi tanárokkal együtt az intézet gazdaságának minden részét készséggel mutatták meg a kísérkeztéknek — Jókai Mór egy darab barázdát még kapált is, — mely alkalomból a 46-ik parcellát Petőfi parcellának, — a buzát pedig, — melyet Jókai megkapált, Jókai által nemesített buzának nevezték el. Ezekután a diszes társaság az intézet igazgatója által adott-osonnára gyűlt össze egyik nagyteremtben, melynél az első toasztot Jókai mondotta, éltetvén az intézet tanárait, kik az országnak nem urfakat, hanem szegényeket nevelnek, de kik ha megelégedettek, a leggazdagabb osztályt képezik a hazának. Utána Komócsy szólt, mondván, hogy ő nincs megelégedve az intézettel, mely nevel és termel mindent csak bort nem. Majd maga Rottler emelt poharat, éltetvén a Petőfi-társaságot és koszorús költőket Jókai Mór. Nem hagyhatjuk említetlenül ifj. Rottler József pohár köszöntőjét, mely valóban szépen átgondolva és találó hasonlatokkal fűszerezve volt. Beszéltek ezután még többen, mire az étkezés véget ért, s a vendégek és közbizség kocsi-utva hazatávoztak. A tüzvéru falaláság azonban távozás előtt Komócsy József, Prém József, Szabó Endre és Reviczky Gyula a kocsiokról levették, ottmarasztották hogy velök együtt mulassák át az éjszakát Dajka Bandi és a Magyar zenetársulatának hangjainál. —

* Nem hizelgés, hanem — igaz! Nemcsak a Petőfi-társaság tagjai beszélnek elragadtatva Debreczenről, annak lakosairól, hanem a legtekintélyesebb lapok tudósítói hizelgően irnak különösen a debreczeni hölgyekről, melyben az a legszebb, hogy igaz. A Petőfi-társaság felolvasó üléseiről szóló tudósítást a Pesti Napló tudósítója így vezeti be: Elragadó képet nyújtott ma a közgyűlés, melyet a Petőfi-társaság a színházban tartott. Debreczen város közbizségeinek elitéje jelent meg a közgyűlésre. A földszint, az erkély és a páholyok sorai ragyogtak a szépségtől és előkelőségtől, a mint a szem végig tekintett a közbizságon, melynek tulnyomó része a földszint és erkély első padjain és a páholyokban nökből állott. A gázcsillárok fénye zsufolt hazat viágitott meg. A közbizség ünnepe diszben jelent meg s a nők gyémantjainak és még inkább a villogó szemek ragyogása vetekedett a mesterséges világitással.

* A Révész Imre elhalálozásával üresedésbe jött egyh. ker. leveltárnokság a lefolyó sup. gyűtesen betöltetett, megválasztatlan szótöbbséggel Tóth Samuel theol. tanár.

* A Nagy József alapítványt, mely a ref. főiskola által turokvo szegény ifjaknak szokott adatul, ezuttal Bekési Gyula gymn. igazgató nyerte el, ki is a kapott összeggel (500 fr.) külföldre szándékozott menni tanulmányai orebitésére.

* Két halál. — Bathori Sándor helybeli ügyved újföldi tanujan lakó 16 éves kocsigyereket, — amint a lovakkal legetette egy megszilajodott lo úgy raga meg, hogy azonnal meghalt. — Egy 2 éves fiú szombaton déntan a nagygyűlésen elgázolt egy kocsi. A fia ma seholben meghalt. A kocsi ellen a vizsgálat folyik.

* A laska leves elsül! Már mindent hamisítanak, s evés közben sem biztos az ember élete. Divatba jött újabbban a laskatesztat és makkarónt safrány helyett chrysanthinnel festeni. Ez ugyanis ötszörte kerül kevesebbe és hatszorta szebb szint ad. A dologban van am egy bukókenő. Mert a chrysanthin tudvalevőleg elsőrendű robbanó anyag s kabitószér. — Tehát ne csodálkozzék az oivasó, ha kőzelebből ilyen ujdonságokkal fogjuk győnge idegeit próbára tenni. „Ez s ez az ut ebben s ebben a vendéglőben, ma déibet szivarával oly közel hajolt parolgo leve séhez, hogy egy ülő helyében a levegő robbant.“ Vagy pedig: „A czárnak nibilisták által megvesztegetett szakácsa tegnap egy tál sajtos makkarónt csempészébe a gyesinai udvar asztalára, minek kővetkeztében a kastély menydörgésszerű robajjal légbe reptült.“

* A bécsi gabnavasár ez ideig nem, mint eddig augusztus hóban, hanem csak szeptember hó elején fog megtartani

fatni. Ez indultak termés eredetnek már

* A b... tése a köz... hágási ügy... totta, ugy... közgazgatás... száma a szo... kent. Vanna... bírósági b... úreskek, sőt... a megyeháza... végeztetni... mint favaká... miatt pénze... lett gyakran

* Egy... gyönyörű... csak most k... ber sohajtot... kiállítások... nyalhatják... hogy annak... egyszerű tör... kori is. Szo... szerettetek;... azonban több... sik irant, s... megcsalta. H... dott leánya... hirt hozók e... gyese „uzel... O mindég r... kitűzve bold... galmasan do... mellett, mely... egyszerre a p... tuzet fogott... lataiban me... késő volt, m... totta. Hatalm... totta az egys... vetlen rokons...

* Babo... némely vidék... van elterjedt... gyermek oly... Herkules lesz... kerestől fogja... — mint lapud... megpróbálta e... vesen ugyan... elkényeztetett... ran bantalmaz... tatta. Azonba... Herkules, hau... nyomorék fér...

* Az e... Egy uri embe... nem rég szét... Lova egyszer... látja, hogy e... a kocsi melle... az ur, most... „Biz isten, ne... válasz. — „H... dalkozva.“ — végem van.“ — gosabban!“ — gyok s gazda... sak be ott 30... aranyokban m... nadragom zs... egyenkint ki... romsötétben p... hogy megtalá... kétségbe, vig... nem maradt e... — „Csupán e... ide csak!“ — az aranyat az... megszalogatv... ben visszatért... szájában s e... nyat talált m... sette ebének... s ma is ott... tábláján.

* Musz... komoly zavarg... sen minden o... roshan, mint v... nak kitörőben... tette el Krak... zsidók által l... a kazapok me... már azt beszé... porrá égett, bi... lehetett megtu... várost csakug... nép a földszin... szantan védte... beözönlött para... niók kellett. V... fogta el a la... külhet, elhagyj... már annyira ké... tájban bezárta... elterjedve, hog... őket támadni,

zamosak által. Kint a vendégek az intézet vezetője Rottler József által szívélyesen fogadtattak, s a többi tanárokkal együtt az intézet gazdaságának minden szét készséggel mutatták meg a kérészeteknek — Jókai Mór egy arab barázdát még kapált is, — mely kalomból a 46-ik parcellát Petőfi parcellának, — a buzát pedig, — melyet Jókai megkapált, Jókai által nemesített száság az intézet igazgatósága által adományra gyűlt össze egyik nagyteremtől, melynél az első toasztot Jókai mondta, éltetvén az intézet tauráit, kik az életről nem urfiak, hanem szegéket nevelnek, de kik ha megelégedettek, a leggazdagabb osztályt képezik a tanak. Utána Komócsy szót, mondván, hogy ő nincs megelégedve az intézettel, mert a maga Rottler emelt poharat, éltetvén Petőfi-társaságot és koszosz költőket, Rottler József pohár köszöntőjét, mely olyan szépen átjövendölve és találó hatásokkal fűszerezve volt. Beszéltek ezután még többet, mire az étkezés véget ért, a vendégek és közönség kocsihoz hazatértek. A tűzvédelmi fialóság azonnal távozás előtt Komócsy József, Prém, Szabó Endre és Reviczky Gyulát öcsikről levették, ottmarasztották hogy ők együtt mulassák át az éjszakát Dajka di és a Magyar zenetársulatának hangfalán.

* Nem hizelgés, hanem — igaz! csak a Petőfi-társaság tagjai beszélnek a debreczeni Debreczenről, annak lakosairól, hanem a legtekintélyesebb lapok tudósítói hizelgően írnak különösen a debreczeni hölgyekről, melyben az a legszebb, hogy igaz. A Petőfi-társaság felolvasó ülése szívesen tudósítást a Pesti Napló tudósítói így vezeti be: Elragadó képet nyújt a közgyűlés, melyet a Petőfi-társaság a színházban tartott. Debreczen város közönségének elítélje jelent meg a közgyűlés. A földszint, az erkély és a páholyok megragadtak a szépségtől és előkelőségtől, a mint a szem végig tekintett a színpadon, melynek tulajdonképpene része a színpad és erkély első padjain és a páholyokban nézőből állott. A gázsíllárak és szűfolt hazat viágitott meg. A közönség unnepe díszben jelent meg s a nők ruhájának és még inkább a villogó ékszereinek ragyogása vetekedett a mesterséges világítással.

* A Révész Imre elhalálozásával kedvesbe jött egy k. ker. leveletárnoksgal, melytől a gyűlésen betűtett, megváltatva szótobbsággal Tóth Samuel tanár.

* A Nagy József alapítványt, a ref. iskolák által tereke szegények szokott adati, ezáltal Bekési a gyűlés igazgató nyerte el, ki is a 1000 forinttal külföldre szándékozott menni tanulmányi ösztöndíjára.

* Két halál. — Bathori Sándor belüli ügyvéd újföldi tanácsos lakó 16 éves kocsisgyereket, — amint a lovakat vette egy megszálladott úggy ragya, hogy azonnal meghalt. — Egy 2 éves szombatban délután a nagyujt megölt egy kocsis. A fia ma sebesült meg. A kocsis ellen a vizsgálatot.

* A laska leves elsül! Már mintha hamisanak, s evés közben sem bizalmas ember elete. Divatba jött újabb katesztat és makkarónit safrány he-chrysanthinnel festeli. Ez ugyanis te kerül kevesebbe és hatszorta szebb ad. A dologban van am egy bökö. Mert a chrysanthin tudvalevőleg eldú robbanó anyag s kábítószert. — Ne csodálkozzék az olvasó, ha köztől ilyen ujdonságokkal fogjuk győnyegeit próbára tenni. „Ez s ez az ur, s ebben a vendéglőben, ma délelőtt rával oly közel hajolt parolgo levegőbe, hogy egy ülő helyében a levegőbe ment. Vagy pedig: „A csárának nibi-álta megvesztegetett szakácsa tegy tal sajtos makkarónit csempésztet gaesinai udvar asztalára, minek közepében a kastély menyörgésszerű fal légbe repült.“

* A bécsi gabnavásár ez ideig mutat eddig augusztus hónap, hanem szeptember 10-én jelen fog megtartat-

atni. Ez intézkedésnél abból a szempontból indultak ki, hogy szeptemberben a termés eredménye iránt sokkal jobban lehetnek már tájékozva.

* A büntető törvény életbe lépése a közigazgatási hatáskörbe utalt kihágási ügyek számát tetemesen lecsökkentette, úgy hogy igen sok megyében a közigazgatási büntönökben letartóztatottak száma a szokottnak majdnem felére csökkent. Vannak oly megyék, hol a szolgabírói büntönök néha több napot át üresek, sőt az is gyakran előfordul hogy a megyeháza előtt az eddig rabok által végeztetni szokott kisebb házimunkákat, mint favakaszt, tisztogatást, rabok hiánya miatt pénzen fogadott munkaerővel kellett gyakran teljesíteni.

* Egy lap az élet könyvéből. A gyönyörű természet gazdag színpompájával csak most köszöntött be. Hány millió ember sohajtott fel: „Hozott isten! — Ez üdvkiáltásokat Helén sohajta tul nem száryalhatják, pedig fájdalom van akkora, hogy annak erejével mérközhethék. Pedig egyszerű története van, manap épen gyakori is. Szeretett egy ifjút, kitől viszont szeretettek; legalább azt hitte. Jegyese azonban több hajlandóságot érzett egy másik iránt, s ezt nitegette, amant — talán megcsalta. Helén (egy cipészmeister togodott leánya volt) a számfelületi kelletlen hirt hozók egyikétől értesült csapodár jegyese „üzelméről,“ de hitelt nem adott. O mindég remélt és várt. Tavaszra volt kitűzve boldogságának netovábbja. Szorgalmasan dolgozott késő éjjel a varrósasztal mellett, melyen elmerülve gondolataiba; egyszerre a petróleum lámpa feldűl, rubája tüzet fogott, s mikorra a kedves gondolataiban megzavart nő felocsudott, már késő volt, mert a pusztító elem elhamvasztotta. Hatalmasabb erejével magába olvasztotta az egyszerű hű szívet, melyben a közvetlen rokonszenv lángja süstörgött!

* Babonás história. A hívek közt némely vidéken azon babonás bielelem van elterjedve, hogy a 7 év szoptatott gyermek oly erőse nő, hogy valóságos Herkules lesz belőle, ki az előfakát gyökereitől fogja kitépni. Egy vidéki asszony — mint lapunk egyik levelezője írja — megpróbálta ezt, s fiu gyermekét keservesen ugyan, mert részünt férjétől, részünt elkényeztetett kamasz gyermekétől gyakran bantalmaztatott, de 7 egész évig szoptatta. Azonban a gyermekből még sem lett Herkules, hanem egy elcsenyevészedett nyomorék féreg maradt.

* Az ebhűség ritka példája. — Egy uri ember ügött egy fogatott kocsián nem rég sötét éjszaka Neullyből Párisba. Lova egyszerre elhorkantja magát s az ur látja, hogy egy emberi alak emelkedik fel a kocsi mellett. „Ügyetlen, rivalt rá az az ur, most majd elgázolta magát!“ — „Biz isten, nem lett volna kár“, lön a válasz. — „Hogyan?“ kérdé az ur csodálkozva. — „Mert én nekem már ugyis végem van.“ — „Fejezze ki magát viágosabban!“ — „Én szegény munkás vagyok s gazdam elküldött Neullybe, hajtsak be ott 300 frankot, a pénzt csupa aranyokban megkaptam, de elvesztettem, nadragom zsebe lyukas volt s a pénz egyenkint kihullott belőle. Ebben a koromsötétben pedig reményem sem lehet, hogy megtalálom.“ — „Ne essék annyira kétségbe, vizsgálta az ur, nézze csak, nem maradt egyetlen arany sem zsebében?“ — „Csupán egy egy hiszem.“ — „Adja ide csak!“ — Erre aztán oda tartotta az aranyat az eb orra alá, mely azt jól megszagolgtatván viszaszaladt. Minden percben visszatért urához egy-egy arannyal szájában s egy félóra alatt 14 darab aranyat talált meg. Gazdája emlékül bevéssette ebének örvére e meglepő tett napját s ma is ott pompázik a szalag sárgaréz tábláján.

* Muszka rémtettek. Varsóban komoly zavargásoktól tartanak s különösen minden oda mutat, hogy egy a városban, mint vidéken zsidóüldözések vannak kitörőben. Május 1-én az a hír rémítette el Krakó lakóit, hogy a jobbára zsidók által lakott kis Gombin várost a kazapok megtámadták; május 2-án meg már azt beszélték, hogy Gombin egészen porrá égett, bizonyosat azonban csak 4-én lehetett megtudni, azt t. i. hogy Gumbin várost csakugyan eltörölle a felbőszült nép a földszinéről. A zsidó lakosság elszántan védte magát, de a környékről beözönlött parasztság elől végre menekülniök kellett. Varsóban általában rémület fogta el a lakosságot a ki csak menekülhet, elhagyja a várost. A zsidóság 3-án már annyira kétségbe volt esve, hogy déltájban bezárta köljait; mert az a hír volt elterjedve, hogy a cséselék meg akérja őket támadni. — Albedynski tábornok,

orosz Lengyelország kormányzója Sz. Pétervárra utazott, hogy személyesen tegyen jelentést a gombini eseményekről. A zavargások egyre tartanak az óriási birodalom egyéb részeiben is. Így atakiban 20 zsidó ház földig égett, Alexandrowskban pedig komoly zavargások törtek ki, melyeket csak nehezen sikerült a katonaságnak elfojtani.

Az időjárás.
Európában: A depresszió (753—755) a kontinens délnyugati, a nagy légnymás (762—764) annak keleti részében van. Mérsékelt szeleknél az idő változó felhőzetű, helyenkint esővel és égháborúkkal. A hőmérséklet keveset változott.
Hazánkban: Többnyire keleti és északkeleti, részben északnyugati mérsékelt szelek mellett a meleg még nagyobb, a légnymás kisebb lett. Az idő általában napos, felhős borussal váltakozó. Eső Fiumében volt.
Kilátás a jövő időre: Hazánkban. Általában napos, felhős-borussal változó időt várhatni, délnyugaton számosabb esővel, helyenkint égháborúval.

A fővárosból.
A s b ó t h Lajos 48—49-iki honvédtábornok életének 80-ik évében elhunyt. K a t o n a s z ö k e v é n y. Kresák Márton nyitrai szül. 32 éves nőien egyént — ki 3 év óta mint katonaszökevény körfutetik — tegnap a rendőrség a fővárosban letartóztatta.
K i h a l l g a t á s. A király tegnap délelőtt 10 órakor a budai várpalotában általános kihallgatást adott, melyen mintegy 100 személy nyert kihallgatást.

Az örült.
Tegnap délelőtt elég tisztességes kinézésű ember jelent meg a királyi palotában, s erővel audienciára akart menni a királyhoz. Természetesen kikérdezték a jámbort, hogy mit akar, s ő büszkesen elmondta, hogy négy találmánya van, azt akarta az uralkodónak bemutatni.
Először is fötalált egy repülő gépet, a melyik hadügyi ezélokra is használható. Azután fötalált egy tollat, a melyet csak egyszer kell tintába mártani és három évig lehet vele írni. Azután fötalált egy olyan öntöző gépet, a melyet csak három kell leereszteni a Dunába, és az egész országot meg lehet vele öntözni szárazság idején.
Végre fötalált egy olyan szerkezetet a fegyverekre, a melynek segítségével 100 lövés közül legalább 95 biztosan talál. A szerencsétlen örültl kiméltelenen bántak s hogy a botrányt elkerüljék, nem vitették be a Rökusba, hanem még biztattak, hogy csak jöjjön és hozza el a találmányait olyankor, a mikor a király is itthon lesz. De most nem lehet beszélni vele, mert nincs a palotában. A szegény elme-háborodot e biztatásban megnyugodva távozott s megígérte, hogy dére visszajön, de azóta nem mutatta magát.

Emberi hyének.
Montevideóban, Uruguay köztársaság fővárosában márczius havában a rendőrség két olaszt elzárattott, kegyetlenül megkínzott. Az olasz consul a tettesek szigorú megbüntetését követelte s a diplomatiái viszony megszakításával fenyegetőzött.
Az eset a következő: Egy hirhedt rabló, ki egyik váltóház hivatalnokát meggyilkolta, bosszúból két olaszt nevezett meg bűntársai gyanánt. Az egyik olasz gesztenyeáruló, a másik cipész; ez utóbbi ellen pört folytatott, s innen származik gyűlölsége a cipész ellen. A két olaszt elfogták, de semmit sem vallhattak, mert — mint a rabló később maga is megvallotta, — teljesen ártatlanok voltak a do-logban. A rendőrség mégis, hogy vallomásokat csikarjon ki belőlük, borzasztó kínzás alá vette őket, minek következtében nyomorékok lettek. Először három napon keresztül sózott halat kaptak enni, s vizet nem, úgy hogy majd megőrültek szomjúságukban. Miután erre sem vallottak, szá-jokat tele tömték homokkal, s állkapcsai- kat annyira összeszorították, hogy fogaik kitörödezték.
Végre a szerencsétleneket oly helyzetben feszítették ki egy léczára, hogy gerincük majd eltört, s mellkasuk majd megrepedt. Ily állapotban nehéz vasgolyókat kötöttek lábakra s úgy akasztották föl, azután lábaikat szépparaszsaal a szó szoros értelmében megsütötték. Mikor a borzasztó kínzások alatt közel voltak a

halálhoz, hideg vízzel öntötték őket végig. Bár mindaketten életre jöttek, az egyik — az orvos állítása szerint — okvetlenül belehalt a kínzásokba. Ha a másik életben marad is borzasztó nyomorék lesz belőle.
Mikor erről az olasz követ értesült, dr. Vidaltól, a köztársaság elnökétől, a bűnösök példás megfenyítését követelte. Dr. Vidal, ki rendkívül előzékeny és udvarias ember hírében áll e követelés teljesítését megtagadta. Az olasz követ erre a spanyol és brazilai követség személyzetének jelenlétében az olasz ezimert és zászlót levétette lakásáról, az egész személyzettel együtt a kikötőben állomásozó olasz hadihajóra ment, s azzal fenyegetőzött, hogy vagy a várost bombáztatja össze, vagy a kikötőben levő uruguayi hajókat furatja fenékebe. Erre a legfőbb itélőszék elnökét és alelnökét letették, a mivel az olasz követ nem látszik megelégedve lenni. Az ügy állásáról többet nem tudni.

Közgazdaság.
* Trieszti általános biztosító társaság. Mai számunkban közöljük a trieszti általános biztosító társaság 1881-re szóló zárszámadásait, melyekkel ez intézet ötven évi üzleti tevékenységét zárja le. A hozzánk beküldött évi jelentésből a következőket emeljük ki: A díjbevételek a lefolyt évben összesen 996,056 frt 26 krral szaporodtak, a mi által az 1881 ki díjbevételek az 1880-ki 18.131,109 frt 19 krral szemben 11.117,145 frt 46 krra emelkedtek. Az A. mérleg, mely a tűz-, jég- és szállítási biztosítást foglalja magában, 910,192 frt 05 krt, tiszta jövedelmet mutat ki. Az életbiztosítási üzletet magában foglaló B. mérlegben 319,841 frt. 55 kr. nyereséget mutatkoz. Ehhez járul még a jelzálogosztály 132,158 frt 17 kr. tiszta nyeresége, úgy, hogy összes nyereségképp 1.362,093 frt 47 krt mutatkozik. A tartalékok rendkívüli szaporítása fordítottat a jégbiztosításból eredt nyereségek fele is kerek 160,000 frt-al, mely e veszedelmes biztosítási ágban későbbi években eredhető veszteségek fedezésére van hivatva. A kár-fizetéseknek 1881 ben 29,049 káreset után 7.646,628 frt 11 kr., a társaság ötven évi fennállása óta 150,987,942 frt 87 kr. fizetett ki, a melyből hazánkra 64.359 káreset után 25.980,418 frt 80 kr. jut. — A biztosítási intézmény áldásos működésének és annak, mily jelentékeny tényező abban a trieszti általános biztosító társaság, ékesen szóló bizonyítékai e számok. A társaság tőkei a legelővigyázatosabban helyezték el s kielégítőleg jövedelmeznek. Az elhelyezés fő tetelei: ingatlanok s jelzálogok 19.858,881-39. Kölesönök tulajdon életbiztosítási kötvényekre 1.830,421-24. Értékpapírok 8.237.321-50. Késpénzállomány az intézetnél s a banknál 1.850.127-38 stb. A kamatozó vagyon a múlt évben többel mint másfél millióval szaporodott, az értékpapírok árfolyam-ingadozásának fedezésére szolgáló tartalék 61.300 frt 19 krral emelkedett s az idő szerint 561,346 frt 22 kr. rug. A jelentékeny tartalékok ez óvatoss és előrelátó összegyűjtése egyrészt a biztosítottaknak szolgát a lehető á legteljesebb garanciákkal, másrészt pedig a részvényest nyugtatja meg tőkéjének kevésbé kedvező évben is biztos kamatozása iránt. Az osztaték 1881-re minder, 315 frt-al befizetett részvény után 270 frank aranyban.

A budapesti árutözsde.
Május 8.
Buzában ma mérsékelt és vontatott volt az üzlet, a kínálat ugyan korlátolt volt, de a malmok igen tartózkodó magatartást tanusítottak, csak 800 mm. kelt el, finom buza a múlt héthez képes 5 krral, alsórendű 5—10 krral olcsóbb. Roza 10 krral, Arpa 15 krral olcsóbb; tengeri és zab változatlan.
A mai napon történt vásárlások közül következő kötések jutottak tudomásunkra:
Buza, tiszavidéki 200 mm. 76.5 kls 12 frt 85 kr rosz, 200 mm. 76 kls 12 frt 85 kr, 100 mm. 76 kls 12 frt 70 kr, 200 mm. 76 kls 12 frt 55 kr rozsdás, pestvidéki 5600 mm. 72.5 kls 12 frt 25 krajczár, 1400 mm. 71 kls 11 frt 85 kr, fehérvári 200 mm. 73.8 kls 12 frt 25 kr, 450 mm. 73.5 kls 12 frt 20 kr, 400 mm. 73 kls 12 frt 30 kr, bászakai 1200 mm. 73.2 kls 12 frt 40 kr, bánai 200 mm. 75 kls 12 forint 22 kr, felsővidéki 120 mm. 75.5 kls 12 frt, északi 700 mm. 77.6 kls 12 frt 40 kr, 100 mm. 76.2 kls 12 frt 100 kr. 200 mm. 76 kls 12 frt 20 kr, 100 mm. 76 kls 12 frt 10 kr.

Zab 600 mm. 7.85 n.
Kukorica 600 mm. 7.25.
Határidőüzlet: Szokványbuza úszre 10.76 pénz, 10.78 áru.
Zab úszre 6.62 p., 6.65 áru.
Kukorica máj.-juu.-ra 7.24 pénz, 7.28 áru.
Káposztarepcze aug.-szept. 13¹/₂ pénz, 13³/₄ áru.

Sertésvásár.
Az árak e bétén a nagyobb szállítványok és erősebb kínálat folytán estek. Heti átlagárak: magyar szortirozott áru 340—280 klg. nehéz 65—66 kr.; 180—220 klg. nehéz 64—65 kr. 300 klg. felüli öreg 60—61 kr. vidéki sertés 61—63 kr. szerémségi 63—64 kr. kilogrammonkiat. Trentitóban szerbiai 68—64 kr. romániai 57—65¹/₂ kr. tüstént 54—56 kr. kilogrammonkiat tiszta sulyban. Helybeli sertésállomány ápril 28-án maradt 83.355 drb. Felhajtott.
Az alvidékről kövér 3711 dr. hivallni való 1450 drb. Szerbiától 2033 drb. Romániából 1542 drb, a magyar államasuton kövér 557 drb. való 1877 drb. a budai vámon 91 drb. összesen 94626 drb. Elhajtottak a felvidékre 151, Bécsbe 1990, Csehországba 522, Bodenbachon át 195, Rutkán 58, budapesti fogyasztás 1631, kültalci 100, a magy. áll. vasuton át 36 drb. összesen 7393 drb. Marad állományban 88.243, a részvény-szállásokban van 15087 darab.
Az egészségügyi és tranzit-szállásokban maradt ápril 28-án 8285 darab ehhez járult: szerbiai 2033 darab, romániai 1552 drb. összesen 14,870 drb. innen elhajtottak 3050 darab, állományban maradt 8820 darab és pedig 3901 szerbiai 4919 romániai. Az egészségügyi szemlélnél ezen év első napja óta a fogyasztástól elvonatott, s technikai előzokra fordítottak 1105 darab.
Bécsi vásár. Felhajtott: 3964 drb, melyek között orosz-lengyelhoni volt 1839 drb. Az üzlet változatlan, az előző heti árak gyengén tartják magukat. Nehéz 58 59 frt, középhezésű 52—57, frt, sülidők és orosz lengyelfaj 40—48 frt 100 kilogrammonkiat élő sulyban. —
Drezdai vásár. A vásáron 610 db. vidéki és 228 db magyar sertés volt; az előbbie 60, utóbbiak 65 filéren keltek fél kilogrammonkiat.
Berlini vásár. Felhajtottak 6959 db sertés. Az üzlet igen rosz volt. Az árak estek. Mecklenburgi 50—52 márka, orosz 43—48 m., magyar 58 márka.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Hirdetmény.
A nagy cseri erdő részén, a gutivasut vonalon levő gótt túzi és épület falkészletből a folyó év április 5-dikén megtartott árverésen el nem kelt mennyiség, a f. év május hó 12 dik napján az az pénteken, nyilvános árverés utján, s azonnali készpénz fizetés mellett elfogván adati. — Ezen a V. péresi útfélen a csere belső szélén, reggeli 8 órakor kezdetét veendő árverésen való megjelenésre a venni szándékozók illően meghivatnak. —
Kelt Debreczen május hó 9-én 1882.
A Tek. tanács megbízásából
Laky Lajos
tanácsnok.

Kiadó!
Az új osztáson, mintegy kétszáz holdat tevő tágas birtok, kényelmes lakással, gazdasági épületekkel, 10 hold dohányengedéllyel, ez idei összes vetésekkel minden óran
kiadó.
Ugyanoda egy és két éves üsző és tinó borju legelőre felvállaltatik. —
Értekezhetni a tulajdonossal Széchenyi-utca 1817. sz. a.

